

اطلاعیه مهم

- رهنمود برای متقاضیان بار اول در مورد وظایف همکاری

⁹
- نکات عمومی مراحل اداری برای متقاضیان بار اول

حقوق و وظایف در جریان مراحل پناهندگی

- رهنمود ملی -

خانم محترم، آقای محترم،

شما در جمهوری فدرال آلمان درخواستی پناهندگی داده‌اید و آن را رسماً تسلیم خواهید کرد. این درخواستی در شعبه مربوطه اداره فدرال در امور مهاجرت و پناهندگان (که در ادامه به آن: اداره فدرال گفته می‌شود) مورد رسیدگی قرار می‌گیرد. در بروشور آژانس پناهندگی اتحادیه اروپا (EUAA) تحت عنوان «آنچه باید بدانید وقتی می‌خواهید درخواست حفاظت بین‌المللی بدهید»، قبلاً معلومات در مورد مراحل پناهندگی به شما ارائه شده است. علاوه بر آن، نکات ذیل را در مورد چگونگی پیشبرد مراحل پناهندگی دریافت می‌کنید.¹

1. معلومات در مورد محل سکونت و اقامت شما

مکلفیت سکونت در یک مرکز پذیرش ماده‌های 47، 48، 49 قانون پناهندگی (AsylG)

مدت مکلفیت برای زندگی در یک مرکز پذیرش به فاکتورهای مختلف بستگی دارد.

در جریان پیشبرد مراحل پناهندگی، شما مکلف هستید در یک مرکز پذیرش که مربوط به شعبه اداره فدرال است، زندگی کنید. در صورت رد شدن درخواستی پناهندگی، مکلفیت سکونت تا زمان خروج از کشور یا تا زمان اجرای اخراج اجباری (دیپورت) ادامه می‌یابد. ممکن است تصمیم در مورد پرونده پناهندگی شما پس از پایان مدت اقامت‌تان در مرکز پذیرش صادر شود.

مکلفیت سکونت حداکثر برای مدت 18 ماه می‌باشد. برای خانواده‌های دارای فرزند زیر سن (والدین/سرپرست‌ها، فرزندان زیر سن و خواهر و برادرهای مجرد بالای سن قانونی)، مکلفیت سکونت فقط تا شش ماه است.

اگر شما از یک کشور مبدأ امن آمده‌اید، حداکثر مدت مکلفیت سکونت شامل حال شما نمی‌شود. در این صورت، شما باید تا زمان تصمیم‌گیری در مورد درخواستی پناهندگی در مرکز پذیرش زندگی کنید. در صورت رد درخواستی پناهندگی به عنوان «آشکارا بی‌اساس» یا در صورت تصمیم برای انتقال به یک کشور دیگر EU+، مکلفیت سکونت تا زمان خروج از کشور ادامه می‌یابد. فرزندان زیر سن و والدین آن‌ها یا سایر سرپرست‌ها و همچنین خواهر و برادرهای مجرد بالای سن قانونی آن‌ها از این قاعده مستثنی هستند. لیست کشورهای مبدأ امن را در ضمیمه پیدا کرده می‌توانید.

حتی اگر از یک کشور مبدأ امن نیامده باشید، ممکن است مکلف شوید تا زمان تصمیم‌گیری اداره فدرال در مورد درخواستی پناهندگی، در مرکز پذیرش زندگی کنید. در صورت رد درخواستی پناهندگی به عنوان «آشکارا بی‌اساس» یا «غیرقابل قبول»، این مکلفیت می‌تواند تا زمان خروج از کشور تمدید شود. در این حالات، مکلفیت سکونت می‌تواند در مجموع تا 24 ماه طول بکشد.

¹ این اطلاعیه شامل رهنمودهای عمومی در مورد مراحل پناهندگی می‌باشد. لطفاً توجه داشته باشید که این نکات به صورت کامل برای اتباع کشورهای EU+، افراد زیر سن و کسانی که از داخل محبس درخواست پناهندگی می‌دهند، صدق نمی‌کند. در این موارد ممکن است مقررات دیگری نافذ باشد؛ لطفاً در چنین حالاتی به اداره فدرال مراجعه کنید.

اقامت در قلمرو فدرال ماده‌های 55، 56، 64 قانون پناهندگی

برای پیشبرد مراحل پناهندگی، به شما یک گواهی اجازه اقامت موقت (Aufenthaltsgestattung) داده می‌شود که به شما اجازه می‌دهد در یک منطقه محدود از جمهوری فدرال آلمان اقامت داشته باشید. این منطقه در گواهی اقامت موقت شما ذکر شده است. شما باید همیشه گواهی اقامت موقت خود را با خود داشته باشید. اگر می‌خواهید منطقه‌ای را که در گواهی اقامت ذکر شده به طور موقت ترک کنید، اصولاً به اجازه ضرورت دارید که تا زمانی که مکلف به زندگی در مرکز پذیرش هستید، می‌توانید آن را از اداره فدرال دریافت کنید. قرارهای ملاقات در ادارات و محکمه‌ها که حضور شخصی شما در آن‌ها ضروری است، بدون اجازه قبلی انجام داده می‌تواند. اما باید این قرارها را به اداره فدرال اطلاع دهید.

لطفاً بگویید که آیا اعضای خانواده شما قبلاً در آلمان اقامت دارند، در کجا زندگی می‌کنند و آیا آن‌ها هم در جمهوری فدرال آلمان مراحل پناهندگی را طی می‌کنند یا قبلاً طی کرده‌اند.

اشتغال و کار ماده 61 قانون پناهندگی

تا زمانی که مکلف هستید در یک مرکز پذیرش زندگی کنید، اجازه ندارید هیچ گونه فعالیت شغلی داشته باشید. اگر مراحل پناهندگی شما در مدت سه ماه پس از ثبت درخواستی پناهندگی به طور قطعی نهای نشود، تحت شرایط خاصی ممکن است به شما اجازه کار داده شود.

مقررات ابلاغ و وظیفه اطلاع‌رسانی در صورت تغییر آدرس ماده 9 بند 2 مقرر (EU) 2024/1348 (AsylVfVO)، ماده 10 بند 1-2 قانون پناهندگی، ماده 50 بند 4 قانون اقامت (AufenthG)

در مراحل پناهندگی، تمام اطلاعیه‌ها، احضاریه‌ها یا تصمیمات اداره فدرال و اداره امور خارجی‌ها باید به شما ابلاغ شود.

اگر در یک مرکز پذیرش زندگی می‌کنید، باید پرس‌وجو کنید که چه وقت و در کجا مکتوب‌های رسمی توزیع می‌شوند. این کار در روزهای کاری و در ساعات مشخصی انجام می‌شود. شما مکتوب‌های خود را در آنجا از یکی از کارمندان مرکز پذیرش دریافت می‌کنید. اگر مکتوب‌ها را در آن ساعات تحویل نگیرید، حداقل برای چهار روز جهت تسلیم‌دهی به شما در آنجا باقی می‌ماند.

ابلاغیه‌ها و اطلاعیه‌های عادی، در صورتی که ظرف چهار روز پس از تحویل به مرکز پذیرش به دست شما برسند، همان روز تحویل‌دهی به شما به عنوان تاریخ ابلاغ محسوب می‌شود. اگر ظرف چهار روز تحویل‌دهی صورت نگیرد، روز چهارم پس از تحویل به مرکز پذیرش به عنوان روز ابلاغ محسوب می‌شود – حتی اگر مکتوب را دریافت نکرده باشید یا بعداً دریافت کنید.

اگر مکتوب به شما تحویل داده نشود، به اداره مربوطه مسترد می‌گردد. لطفاً توجه داشته باشید که روز ابلاغ که به این ترتیب تعیین می‌شود، برای شروع مهلت‌های قانونی (میعادها) نیز بسیار مهم است. این امر به ویژه برای مهلت اعتراض در محکمه علیه تصمیم اداره فدرال صدق می‌کند.

شما وظیفه دارید هرگونه تغییر آدرس را به اداره فدرال و اداره امور خارجی‌ها اطلاع دهید. در صورت وجود دوسیه در محکمه، باید آدرس جدید خود را به محکمه اداری نیز اطلاع دهید. این امر حتی زمانی که از سوی یک نهاد دولتی محل سکونت و اقامتگاه جدیدی به شما داده می‌شود نیز صدق می‌کند؛ زیرا اداراتی که محل سکونت را تعیین می‌کنند، معمولاً ادارات متفاوتی از اداره فدرال هستند.

ارسال مکتوب‌ها همیشه به آخرین آدرسی صورت می‌گیرد که به اداره یا محکمه داده شده است. اگر آدرس شما تغییر کرده باشد بدون اینکه به ادارات مربوطه اطلاع داده باشید، مکتوب‌ها به آدرس سابق شما فرستاده می‌شوند.

این اطلاعیه، احضاریه یا تصمیم معتبر محسوب می‌شود، حتی اگر دیگر در آنجا زندگی نکنید و از محتوای آن باخبر نشوید.

اگر تغییر آدرس خود را اطلاع ندهید، این کار می‌تواند عواقب جدی برای شما داشته باشد. از جمله اداره فدرال می‌تواند درخواستی پناهندگی شما را به عنوان پس گرفته شده اعلام کند یا پس از بررسی محتوایی مناسب آن را رد کند (به بخش پس گرفتن ضمیمی مراجعه کنید).

همچنین ممکن است مهلت شکایت برای ارائه اعتراض قانونی را از دست بدهید و تصمیم اداره فدرال قطعی و غیرقابل تغییر شود، چون آدرس جدید خود را اطلاع نداده بودید و مکتوب به آدرس سابق شما فرستاده شده است. مهلت‌های قانونی برای اعتراض گاهی بسیار کوتاه هستند، به طوری که شما باید فوراً اقدام کنید (مثلاً تماس با یک وکیل). در غیر این صورت، در صورت قطعی شدن تصمیم، ممکن است فوراً اخراج (دیپورت) شوید.

اگر درخواستی پناهندگی شما رد شود و مکلف به ترک کشور شوید، همچنان وظیفه دارید هرگونه تغییر آدرس و هر بار ترک کردن منطقه مربوط به اداره امور خارجی‌ها برای بیش از سه روز را قبلاً به اداره امور خارجی‌ها اطلاع دهید. اگر از این وظیفه سرپیچی کنید، باید انتظار داشته باشید که امر بازداشت شما صادر شود یا به محبس اخراج (Abschiebungshaft) منتقل شوید.

2. مراحل پناهندگی

مسئولیت بررسی درخواستی پناهندگی شما ماده 16 مقرر (AMMVO) 2024/1351 (EU)

اگر کشور دیگری در اتحادیه اروپا + EU مسئول بررسی درخواستی پناهندگی شما باشد، شما به آن کشور منتقل خواهید شد. این تصمیم در پروسه تعیین مسئولیت اتخاذ می‌شود. تنها در صورتی که مسئولیت جمهوری فدرال آلمان تایید شود، این کشور در مورد درخواستی پناهندگی شما تصمیم می‌گیرد.

معلومات حقوقی رایگان ماده 12b قانون پناهندگی، ماده 15، 16 مقرر (AsylVfVO)، ماده 21 مقرر (AMMVO)

در جریان مراحل پناهندگی، شما در تمام مراحل اداری این امکان را دارید که از معلومات حقوقی رایگان استفاده کنید. اگر برای اولین بار درخواست حفاظت بین‌المللی می‌دهید، این موضوع شامل مراحل تعیین مسئولیت کشور نیز می‌شود.

به همین منظور، شما از طرف اداره فدرال دعوت‌نامه‌ای برای یک گفتگوی داوطلبانه دریافت می‌کنید که محتوای آن توسط یک ترجمان به زبان مورد نیاز شما ترجمه می‌شود. در جوارچوب معلومات حقوقی رایگان، معلومات مهمی در مورد محتوا و چگونگی مراحل اداری، حقوق و وظایف‌تان و همچنین همکاری در تسلیم‌دهی درخواستی پناهندگی و آمادگی برای جلسه مصاحبه (انترویو) دریافت می‌کنید. همچنین معلوماتی دریافت می‌کنید که اگر با تصمیم صادر شده در پرونده‌تان موافق نبودید، چه کاری انجام داده می‌توانید.

در موارد خاصی نمی‌توانید از معلومات حقوقی رایگان استفاده کنید، به طور مثال اگر خودتان وکیل داشته باشید.

محدود کردن درخواستی پناهندگی ماده 13 بند 1 قانون پناهندگی

در کنار حفاظت بین‌المللی طبق قوانین اروپا، در جمهوری فدرال آلمان حق پناهندگی ملی که توسط قانون اساسی حمایت می‌شود نیز وجود دارد. شما این امکان را دارید که درخواستی پناهندگی خود را تنها به دریافت حفاظت بین‌المللی محدود کنید.

اگر درخواستی خود را قبل از صدور تصمیم به دریافت حفاظت بین‌المللی محدود کرده باشید، اداره فدرال هیچ تصمیمی در مورد شناختن شما به عنوان پناهنده طبق قانون اساسی (Asylberechtigung) نمی‌گیرد، حتی اگر دلایل آن وجود داشته باشد.

وظایف همکاری ماده‌های 8، 15، 15a، 16 قانون پناهندگی، ماده 9 بند 2، ماده 41 بند 1 مقرر (AsylVfVO)

برای بررسی مستحق بودن شما به حفاظت، اداره فدرال به همکاری شما نیاز دارد. بنابراین شما طبق ماده 15 قانون پناهندگی شخصاً موظف به همکاری در روشن شدن حقایق هستید.

به این ترتیب، شما باید به صورت شفاهی و در صورت درخواست به صورت کتبی، معلومات لازم را صادقانه و طبق بهترین معلومات خود ارائه دهید. اگر پاسپورت یا سایر اسناد هویتی دارید، باید آن‌ها را ارائه کرده و جهت بررسی به اداره فدرال بسپارید. این موضوع شامل تمام اسناد یا مدارک دیگری نیز می‌شود که می‌تواند برای مراحل پناهندگی و اقداماتی از جمله تعیین و تثبیت امکان بازگشت به یک کشور دیگر مهم باشد. از اسنادی که احتمالاً نزد اداره باقی می‌ماند، یک کپی به شما داده می‌شود. اگر پاسپورت معتبر یا سند جایگزین پاسپورت ندارید، باید در تهیه یک سند هویتی همکاری کنید، تا جایی که ممکن و معقول باشد. شما باید دلیل نداشتن پاسپورت و سند مسافرتی خود را توضیح دهید. علاوه بر این، اگر نمی‌توانید پاسپورت معتبر یا سند هویتی مناسب دیگری ارائه دهید، باید در صورت درخواست، تمام حافظه‌های ذخیره معلومات (به طور مثال موبایل) را که می‌تواند برای تعیین هویت و تابعیت شما مهم باشد، به اداره فدرال ارائه و تسلیم کنید و کدهای دسترسی لازم، حتی برای خدمات کلاود (Cloud)، را در اختیار آن‌ها قرار دهید. این حافظه‌ها و خدمات کلود می‌توانند توسط اداره فدرال خوانده شوند و معلومات آن‌ها ارزیابی گردد. اگر این وظیفه را انجام ندهید، مقامات ذیصلاح می‌توانند شما و اشیای همراهمان را تلاشی کنند. این تلاشی توسط شخصی از جنسیت خودتان انجام می‌شود.

از شما عکس گرفته می‌شود و نشان انگشت (فنگرپرینت) گرفته می‌شود. شما مکلف هستید این اقدامات را بپذیرید. از اطفال زیر شش سال نشان انگشت گرفته نمی‌شود.

علاوه بر این، شما باید به محض اینکه اجازه اقامت (Aufenthaltstitel) دریافت کردید یا تغییری در محل اقامت، آدرس، شماره تلفون یا آدرس ایمیل‌تان به وجود آمد، به اداره فدرال اطلاع دهید. شما باید در تمام قراردادهای ملاقات تعیین شده توسط ادارات، به ویژه جلسه مصاحبه شخصی (انترویو)، حضور یابید. شما اجازه ندارید آلمان را تا پایان مراحل پناهندگی یا تا زمان انتقال به کشور عضو مسئول ترک کنید. اگر به کشور اصلی خود سفر کنید، اداره فدرال از طریق سایر نهادهای دولتی باخبر می‌شود.

انجام وظایف همکاری برای شما بسیار مهم است. در صورت نقض وظایف همکاری، درخواستی شما می‌تواند به عنوان «پس گرفته شده ضمیمی» اعلام شود که منجر به توقف مراحل پناهندگی یا پس از بررسی محتوایی مناسب، منجر به رد درخواستی شما می‌شود. لطفاً برای

جزئیات بیشتر به توضیحات تحت عنوان «پس گرفتن ضمیمه درخواستی پناهندگی» توجه کنید.

همچنین، نقض وظایف همکاری در موارد خاصی منجر به کاهش کمک‌های پولی پناهندگی (Asylbewerberleistungen) می‌شود، زیرا اداره فدرال معلومات مربوطه را انتقال می‌دهد (ماده‌های 1a بند 5 قانون کمک به پناهجویان (AsylbLG)، 8 بند 2a قانون پناهندگی). تحت شرایط خاص، نقض همکاری باعث می‌شود که شما مکلف شوید بیش از 18 ماه در مرکز پذیرش زندگی کنید (ماده 47 بند 1 قانون پناهندگی).

اگر با دادن معلومات یا اسناد نادرست، یا با پنهان کردن معلومات مهم یا نگه داشتن اسناد – به ویژه در مورد هویت یا تابعیت خود – که می‌تواند تأثیر منفی بر تصمیم بگذارد، مقامات را عمداً فریب دهید، دوسیه شما می‌تواند در مراحل بررسی سریع (beschleunigtes Verfahren) رسیدگی شود. همین امر زمانی صدق می‌کند که شما عمداً اسناد هویتی یا مسافرتی خود را از بین برده یا دور انداخته باشید تا از تعیین هویت یا تابعیت خود جلوگیری کنید.

وظایف همکاری شما حتی در صورت پس گرفتن صریح یا ضمیمه درخواستی پناهندگی نیز پابرجا می‌ماند.

جلسه مصاحبه (انترویو) ماده‌های 11، 12، 13، 55 مقرر (AsylVfVO)، ماده‌های 10 بند 3، 17، 25 بند 2 قانون پناهندگی

انترویو در مورد قابل قبول بودن و محتوای پرونده می‌تواند در یک جلسه مشترک انجام شود که با انترویو در مورد قابل قبول بودن (Zulässigkeit) شروع می‌شود.

شما یک قرار ملاقات برای انترویو در اداره فدرال دریافت می‌کنید. شما مکلف هستید شخصاً در این قرار حضور یابید.

لطفاً حتماً در وقت تعیین شده برای انترویو حاضر شوید. اگر نمی‌توانید در قرار ملاقات حاضر شوید، لطفاً این موضوع را به موقع و به صورت کتبی به اداره فدرال اطلاع دهید. شما می‌توانید یک وکیل که خودتان استخدام کرده‌اید یا یک شخص مورد اعتماد (همراه) را با خود به انترویو ببرید. اما اداره فدرال می‌تواند انترویو را حتی در صورتی که وکیل یا همراه بدون عذر موجه قبلی حضور نداشته باشد، انجام دهد، به شرطی که دعوت‌نامه یا ابلاغیه وقت انترویو به موقع ارسال شده باشد. شما توسط یکی از کارمندان اداره فدرال در مورد دلایل درخواست پناهندگی‌تان مورد پرس‌و‌پاس قرار می‌گیرید. این کارمند با اوضاع کشور اصلی شما آشنایی دارد. در جریان انترویو یک ترجمان نیز حضور خواهد داشت. شما حق دارید علاوه بر آن، با هزینه شخصی خودتان یک ترجمان مناسب به انتخاب خودتان بیاورید. در انترویو به شما فرصت داده می‌شود تا دلایل درخواستی پناهندگی خود را بیان کنید. شما باید توضیح دهید که به چه دلایلی از تعقیب و آزار یا صدمات جدی ترس دارید و به همین دلیل درخواست پناهندگی داده‌اید و چه حقایق و شرایط دیگری مانع بازگشت شما به کشور اصلی‌تان می‌شود. مهم است که سرنوشت شخصی خود و خطرات مشخصی را که در صورت بازگشت شما را تهدید می‌کند، به طور کامل و صادقانه بیان کنید. همچنین باید بگویید که چگونه به آلمان آمده‌اید و آیا قبلاً در جای دیگری درخواست پناهندگی داده‌اید یا خیر. شما مکلف هستید تمام اسناد و مدارک لازم را که در اختیار دارید، حداکثر در زمان انترویو ارائه دهید. حقایقی که در جریان انترویو بیان نمی‌کنید، ممکن است بعداً نه در اداره فدرال و نه در مراحل محکمه مورد توجه قرار نگیرند. این موضوع شامل اسنادی که در انترویو ارائه نمی‌دهید نیز می‌شود.

در صورتی که در مراحل دوسیه شما، یک حافظه ذخیره معلومات (موبایل) خوانده و ارزیابی شده باشد و نتیجه آن طبق مقررات قانونی در دوسیه درج شده باشد، از این نتایج در مراحل پناهندگی برای تعیین هویت و تابعیت شما استفاده خواهد شد. اگر مشکل تفهیم و تفاهم دارید یا به دلایل صحت نمی‌توانید جریان انترویو را دنبال کنید، این موضوع را به کارمند اداره فدرال بگویید.

نکته:

انترویو و ترجمانی می‌تواند توسط افرادی از جنسیتی که شما ترجیح می‌دهید انجام شود، در صورتی که چنین درخواستی داشته باشید و امکان آن فراهم باشد.

اداره فدرال برای افرادی که تحت تأثیر آزار و اذیت‌های جنسیتی قرار گرفته‌اند (مثلاً تجاوز، سایر سوءرفتارهای جنسی، خطر ختنه زنان، افراد (LSBTIQ)، اطفال بدون همراه، افراد آسیب‌دیده از تروما و قربانیان شکنجه و همچنین قربانیان قاچاق انسان، کارمندان آموزش‌دیده مخصوص دارد. اگر توضیحات شما مربوط به این موارد است، لطفاً درخواست خود را برای ترجمان و کارمند انترویو از جنسیت مورد نظرتان، هرچه زودتر قبل از انترویو مطرح کنید.

در مورد محتوای انترویو یک متن نوشته شده (صورت جلسه) تهیه می‌شود که شامل دلایل اصلی اظهارات شماست. این صورت جلسه در هنگام ترجمه دوباره از زبان آلمانی، در صورت بروز سوءتفاهم قابل اصلاح است. صورت جلسه یا در پایان انترویو به شما تحویل داده می‌شود و یا از طریق پودست برایتان ارسال می‌گردد. علاوه بر این، یک ریکارد صوتی از انترویوی شما تهیه شده و در دوسیه نگهداری می‌شود.

اگر همراه با همسر و فرزندان‌تان درخواستی پناهندگی مشترک داده‌اید و با این افراد در یک آدرس زندگی می‌کنید، اداره فدرال می‌تواند تمام اطلاعات و تصمیمات مربوط به کل خانواده را در یک مکاتبه جمع‌آوری کرده و به یکی از زوجین یا یکی از والدین تحویل دهد.

3. پایان مراحل اداری قانون پناهندگی

پس از پایان مراحل اداری پناهندگی، تصمیم در مورد درخواستی پناهندگی شما در یک مکتوب رسمی (Bescheid) به شما اطلاع داده می شود. در صورت رد کامل درخواستی پناهندگی تان، شما مکلف هستید آلمان را ترک کنید، اگر این تصمیم با صدور یک «تصمیم بازگشت» همراه باشد.

درخواستی پناهندگی شما می تواند توسط خودتان صراحتاً پس گرفته شود یا توسط اداره فدرال به عنوان پس گرفته شده اعلام گردد. با پس گرفتن درخواستی، پرونده شما می تواند بدون بررسی محتوایی پایان یابد یا درخواستی پناهندگی شما علی رغم پس گرفتن آن، از نظر محتوایی رد شود، اگر تمام شرایط مهم برای تصمیم گیری مشخص باشد.

پس گرفتن ضمنی درخواستی پناهندگی ماده 32 قانون پناهندگی، ماده 41 مقرر (AsylVfVO)

اگر برخی از وظایف همکاری را انجام ندهید، چنین فرض می شود که شما به طور ضمنی اعلام کرده اید که درخواستی پناهندگی خود را پس می گیرید. این موضوع زمانی اتفاق می افتد که درخواستی پناهندگی خود را به موقع تسلیم نکنید در حالی که فرصت آن را داشتید، یا خود را به مرکز پذیرش مربوطه (که احتمالاً به آن معرفی شده بودید) معرفی نکنید، یا مکرراً آدرس خود را ارائه ندهید یا از وظیفه اطلاع رسانی سربیزی کنید. همچنین درخواستی شما به عنوان پس گرفته شده ضمنی محسوب می شود اگر بدون دلیل موجه در انترویوی خود شرکت نکنید، یا از گرفتن عکس و نشان انگشت خودداری کنید یا اگر قبل از پایان مراحل پناهندگی آلمان را ترک کنید.

اگر شما مقصر انجام ندادن وظایف خود باشید، اداره فدرال تصمیمی صادر می کند که در آن اعلام می شود درخواستی به طور ضمنی پس گرفته شده است. اگر اداره فدرال قبلاً تشخیص داده باشد که شما شرایط دریافت ستاتوس حفاظت بین المللی را ندارید، درخواستی پناهندگی شما را رد می کند.

اگر درخواستی پناهندگی به عنوان پس گرفته شده ضمنی اعلام شود، اداره فدرال بدون انترویوی بیشتر و بر اساس اسناد موجود در دوسیه تصمیم می گیرد که آیا ممنوعیت اخراج (Abschiebungsverbot) وجود دارد یا خیر و در صورت لزوم یک تصمیم بازگشت صادر می کند. اگر کشور دیگری در EU+ مسئول بررسی درخواستی پناهندگی شما باشد، اداره فدرال تصمیم می گیرد که شما به آنجا منتقل شوید.

علی رغم پس گرفتن درخواستی پناهندگی، وظایف همکاری شما پابرجا می ماند. اجازه اقامت موقت شما پایان می یابد و مکلف هستید ظرف مدت یک هفته آلمان را ترک کنید. ممکن است برای شما ممنوعیت ورود و اقامت صادر شود.

پس گرفتن صریح درخواستی پناهندگی ماده 32 قانون پناهندگی، ماده 40 بند 1 مقرر (AsylVfVO)

اگر قصد دارید درخواستی پناهندگی خود را شخصاً پس بگیرید، می توانید این کار را در هر مرحله ای از پروسه تا زمان قطعی شدن تصمیم انجام دهید. شما می توانید این کار را به صورت شخصی-کتبی یا از طریق وکیل تان در هر شعبه و یا در مرکز اصلی اداره فدرال یا نزد سایر مقامات ذیصلاح (پولیس فدرال، پولیس ایالتی، محبس یا اداره امور خارجی ها) انجام دهید. اداره فدرال تصمیمی صادر می کند که در آن اعلام می شود درخواستی پناهندگی صراحتاً پس گرفته شده است. اگر اداره فدرال قبلاً تشخیص داده باشد که شما شرایط دریافت ستاتوس حفاظت بین المللی را ندارید، درخواستی پناهندگی شما را رد می کند. اگر درخواستی پناهندگی به عنوان صراحتاً پس گرفته شده اعلام شود، اداره فدرال بدون انترویوی بیشتر و بر اساس اسناد موجود در دوسیه تصمیم می گیرد که آیا ممنوعیت اخراج وجود دارد یا خیر و در صورت لزوم یک تصمیم بازگشت صادر می کند. اگر کشور دیگری در EU+ مسئول بررسی درخواست شما باشد، اداره فدرال تصمیم می گیرد که به آنجا منتقل شوید.

تصمیمی که در آن اعلام می شود درخواست پناهندگی صراحتاً پس گرفته شده است، قابل اعتراض در محکمه نیست. هیچ راه حل قانونی علیه این تصمیم وجود ندارد. اما علیه تشخیص مربوط به ممنوعیت اخراج، تصمیم بازگشت و سایر تصمیمات صادر شده در این رابطه، می توانید شکایت قانونی ثبت کنید. با پس گرفتن درخواستی پناهندگی، وظایف همکاری شما پایان نمی یابد. در زمان اعلام پس گرفتن درخواستی، معلوماتی در مورد تمام عواقب قانونی این کار به شما داده می شود.

عواقب پس گرفتن یا رد قطعی درخواستی برای صدور اجازه اقامت ماده 14 بند 1 جمله 3 قانون پناهندگی در ارتباط با ماده 10 بند 3 قانون اقامت

اگر درخواستی پناهندگی شما پس گرفته شده محسوب شود، یا خودتان آن را صراحتاً پس گرفته باشید و یا درخواستی شما به طور قطعی رد شده باشد، صدور اجازه اقامت (Aufenthaltstitel) مشمول محدودیت های خاصی می شود. بر این اساس، اجازه اقامت تنها می تواند به دلایل حقوق بین الملل، بشردوستانه یا سیاسی صادر شود یا برای مقاصد دیگر (مثلاً فعالیت شغلی یا آموزش مسلکی) در صورتی که حق قانونی برای دریافت آن وجود داشته باشد.

دولدونگ آموزشی یا شغلی (Ausbildungs- oder Beschäftigungsduldung) ماده های 60c، 60d قانون اقامت (AufenthG)

اگر درخواستی پناهندگی شما رد شود، مکلف به ترک کشور هستید. اقامت بیشتر می تواند در صورت داشتن آموزش مسلکی یا اشتغال به کاری که دارای بیمه اجباری اجتماعی باشد، مورد تحمل (Duldung) قرار گیرد.

چنین دولدونگی مشروط به این است که از جمله هویت شما ظرف شش ماه پس از ورود به کشور روشن شده باشد. هویت معمولاً با پاسپورت ثابت می شود. اگر پاسپورت ارائه نشود، سایر اسناد رسمی که توسط کشور اصلی شما صادر شده و می تواند هویت شما را ثابت کند، مورد توجه قرار می گیرند. اگر در ميعاد تعیین شده تمام تلاش های لازم برای روشن شدن هویت خود را انجام داده باشید، دولدونگ می تواند حتی در صورتی که هویت شما در زمان دیرتری روشن شود، صادر گردد. بنابراین به نفع خودتان است که در مراحل پناهندگی تمام اسنادی را که می تواند هویت شما را ثابت کند، ارائه دهید. معلومات بیشتر در مورد دولدونگ آموزشی یا شغلی را می توانید از اداره امور خارجی ها دریافت کنید.

بازگشت داوطلبانه ماده 14 بند 3 قانون پناهندگی

در مورد امکانات بازگشت داوطلبانه به وطن تان، معلومات جداگانه ای دریافت خواهید کرد.

4. مقررات جزایی (مجازات) ماده های 69 بند 1، 70، 84، 85، 86 قانون پناهندگی

اگر شما دستوری برای سکونت در یک مرکز پذیرش دریافت کنید و فوراً به محل تعیین شده نروید، ممکن است به حبس تا یک سال یا جریمه نقدی محکوم شوید. این مجازات همچنین زمانی در کمین شماست که مکرراً محدودیت های مکانی اقامت (محدوده تعیین شده توسط اداره خارجی ها) را نقض کنید. این امر همچنین زمانی صدق می کند که شما تحت یک دستور خاص محدودیت مکانی باشید و از آن سرپیچی کنید.

اگر قادر به تأمین مخارج زندگی خود نباشید، ممکن است مکلف شوید به یک منطقه، خانه یا اقامتگاه مشخص نقل مکان کنید یا در آنجا زندگی کنید، که احتمالاً مربوط به حوزه یک اداره امور خارجی های دیگر باشد. اگر در برابر این دستور مقاومت کنید، با خطر حبس تا یک سال یا جریمه نقدی مواجه خواهید شد.

در صورتی که بدون اجازه شروع به کار کنید، به همین ترتیب با خطر حبس تا یک سال یا جریمه نقدی مواجه خواهید شد.

اگر با وجود آگاهی، معلومات لازم در مورد سن، هویت یا تابعیت خود را ارائه ندهید، یا معلومات نادرست یا ناتهواو بدهید، یا از ارائه پاسپورت، سند جایگزین پاسپورت، سند لازم، سایر مدارک یا حافظه های ذخیره معلومات خودداری کنید، با خطر حبس تا یک سال یا جریمه نقدی مواجه خواهید شد.

اگر در مراحل پناهندگی نزد اداره فدرال یا در مراحل محکمه معلومات نادرست یا ناتهواو بدهید تا به عنوان پناهنده شناخته شوید یا حفاظت بین المللی طبق ماده 1 بند 1 شماره 2 قانون پناهندگی دریافت کنید یا از لغو شدن حفاظت خود جلوگیری کنید، با خطر حبس تا سه سال یا جریمه نقدی مواجه خواهید شد. این موضوع همچنین زمانی صدق می کند که سایر اتباع خارجی را به دادن درخواستی پناهندگی سوءاستفاده گرانه یا دادن معلومات نادرست در مراحل پناهندگی ترغیب کنید. اگر این کار را برای منفعت مالی انجام دهید یا در اظهارات بیش از پنج نفر تأثیر بگذارید، با خطر حبس تا پنج سال یا جریمه نقدی روبرو خواهید شد. اگر در این کار به صورت حرفه ای یا به عنوان عضو یک باند عمل کنید، با خطر تا ده سال حبس مواجه خواهید شد. حتی تلاش برای انجام این کارها نیز جرم محسوب می شود.

اگر ریکارد صوتی انترویوی خود یا بخشی از آن را منتشر کنید یا در دسترس عموم قرار دهید، با خطر جریمه نقدی تا 3000 یورو مواجه خواهید شد. این امر همچنین زمانی صدق می کند که برخلاف محدودیت های اقامتی که احتمالاً برایتان تعیین شده، عمل کنید.

در صورت برخی رفتارهای نادرست از سوی شما، این امکان وجود دارد که با دستور قاضی بازداشت شوید. این موضوع به ویژه زمانی صدق می کند که خود را پنهان کنید تا از تعیین هویت تان جلوگیری کنید، یا از محدودیت های رفت و آمد سرپیچی کنید یا خطری برای جان و مال دیگران باشید. مراکز بازداشت از محبس های معمولی جدا هستند. بازداشت زمانی ممکن است که هویت یا تابعیت شما به دلایلی که خودتان مسئول آن هستید، قابل تشخیص نباشد و شما با پنهان شدن بخواهید از روشن شدن آن فرار کنید. بازداشت در جریان مراحل پناهندگی همچنین زمانی ممکن است که برخلاف محدودیت های رفت و آمد تعیین شده عمل کنید و خطر فرار وجود داشته باشد. اگر خطر جدی برای جان و زندگی دیگران یا امنیت داخلی ایجاد کنید، بازداشت در جریان مراحل پناهندگی به همین ترتیب امکان پذیر است.

§ 10 AsylG Zustellungsvorschriften (Auszug)

(1) Unbeschadet der Pflicht aus Artikel 9 Absatz 2 Unterabsatz 1 Buchstabe c der Verordnung (EU) 2024/1348 hat der Ausländer während der Dauer des Asylverfahrens vorzusorgen, dass ihn Mitteilungen des Bundesamtes, der zuständigen Ausländerbehörde und der angerufenen Gerichte stets erreichen können; insbesondere hat er jeden Wechsel seiner Anschrift den genannten Stellen unverzüglich anzuzeigen.

(2) Liegt ein Fall des Artikels 36 Absatz 1 Satz 2 der Verordnung (EU) 2024/1348 oder des Artikels 42 Absatz 3 der Verordnung (EU) 2024/1351 vor, soll an den Bevollmächtigten zugestellt werden, sofern der Ausländer einen solchen bestellt hat. Unbeschadet von Artikel 9 Absatz 3 Unterabsatz 1 der Verordnung (EU) 2024/1348 muss der Ausländer Zustellungen und formlose Mitteilungen unter der letzten Anschrift, die der jeweiligen Stelle nach Absatz 1 auf Grund seines Asylantrags oder seiner Mitteilung bekannt ist, gegen sich gelten lassen, wenn er für das Verfahren weder einen Bevollmächtigten bestellt noch einen Empfangsberechtigten benannt hat oder diesen nicht zugestellt werden kann. Das Gleiche gilt, wenn die letzte bekannte Anschrift, unter der der Ausländer wohnt oder zu wohnen verpflichtet ist, durch eine öffentliche Stelle mitgeteilt worden ist. Der Ausländer muss Zustellungen und formlose Mitteilungen anderer als der in Absatz 1 bezeichneten öffentlichen Stellen unter der Anschrift gegen sich gelten lassen, unter der er nach den Sätzen 2 und 3 Zustellungen und formlose Mitteilungen des Bundesamtes gegen sich gelten lassen muss. Kann die Sendung dem Ausländer nicht zugestellt werden, so gilt die Zustellung mit der Aufgabe zur Post als bewirkt, selbst wenn die Sendung als unzustellbar zurückkommt.

(3) Betreiben Familienangehörige im Sinne des § 26 Absatz 1 bis 3 ein gemeinsames Asylverfahren und ist nach Absatz 2 für alle Familienangehörigen dieselbe Anschrift maßgebend, können für sie bestimmte Entscheidungen und Mitteilungen in einem Bescheid oder einer Mitteilung zusammengefasst und einem Familienangehörigen zugestellt werden, sofern er volljährig ist. In der Anschrift sind alle volljährigen Familienangehörigen zu nennen, für die die Entscheidung oder Mitteilung bestimmt ist. In der Entscheidung oder Mitteilung ist ausdrücklich darauf hinzuweisen, gegenüber welchen Familienangehörigen sie gilt.

(4) In einer Aufnahmeeinrichtung hat diese Zustellungen und formlose Mitteilungen an die Ausländer, die nach Maßgabe des Absatzes 2 Zustellungen und formlose Mitteilungen unter der Anschrift der Aufnahmeeinrichtung gegen sich gelten lassen müssen, vorzunehmen. Postausgabe- und Postverteilungszeiten sind für jeden Werktag durch Aushang bekannt zu machen. Der Ausländer hat sicherzustellen, dass ihm Posteingänge während der Postausgabe- und Postverteilungszeiten in der Aufnahmeeinrichtung ausgehändigt werden können. Zustellungen und formlose Mitteilungen sind mit der Aushändigung an den Ausländer bewirkt; im Übrigen gelten sie am vierten Tag nach Übergabe an die Aufnahmeeinrichtung als bewirkt.

(5) Die Vorschriften über die Ersatzzustellung bleiben unberührt.

[...]

§ 12b AsylG Unentgeltliche Rechtsauskunft

(1) Das Bundesamt gewährt auf Ersuchen des Antragstellers unentgeltlich Rechtsauskunft nach Artikel 16 der Verordnung (EU) 2024/1348 und nach Artikel 21 der Verordnung (EU) 2024/1351.

(2) In den Fällen des Artikels 16 Absatz 3 der Verordnung (EU) 2024/1348 und des Artikels 21 Absatz 7 der Verordnung (EU) 2024/1351 ist die Rechtsauskunft ausgeschlossen.

§ 15 AsylG Allgemeine Mitwirkungspflichten

(1) Der Ausländer ist persönlich verpflichtet, bei der Aufklärung des Sachverhalts mitzuwirken. Dies gilt auch, wenn er sich durch einen Bevollmächtigten vertreten lässt.

(2) Er ist unbeschadet von Artikel 9 Absatz 2 der Verordnung (EU) 2024/1348 und Artikel 17 Absatz 3 der Verordnung (EU) 2024/1351 insbesondere verpflichtet,

1. den mit der Ausführung dieses Gesetzes betrauten Behörden die erforderlichen Angaben wahrheitsgemäß und nach bestem Wissen und Gewissen mündlich und nach Aufforderung auch schriftlich zu machen;

2. das Bundesamt unverzüglich zu unterrichten, wenn ihm ein Aufenthaltstitel erteilt worden ist;

3. den gesetzlichen und behördlichen Anordnungen, sich bei bestimmten Behörden oder Einrichtungen zu melden oder dort persönlich zu erscheinen, Folge zu leisten;

4. seinen Pass oder Passersatz den mit der Ausführung dieses Gesetzes betrauten Behörden vorzulegen, auszuhändigen und zu überlassen;

5. alle erforderlichen Urkunden und sonstigen Unterlagen, die in seinem Besitz sind, den mit der Ausführung dieses Gesetzes betrauten Behörden vorzulegen, auszuhändigen und zu überlassen;

6. im Falle des Nichtbesitzes eines gültigen Passes oder Passersatzes an der Beschaffung eines Identitätspapiers mitzuwirken und auf Verlangen alle Datenträger, die für die Feststellung seiner Identität und Staatsangehörigkeit von Bedeutung sein können und in deren Besitz er ist, den mit der Ausführung dieses Gesetzes betrauten Behörden vorzulegen, auszuhändigen und zu überlassen;

7. die vorgeschriebenen erkennungsdienstlichen Maßnahmen zu dulden.

(3) Erforderliche Urkunden und sonstige Unterlagen nach Absatz 2 Nr. 5 sind insbesondere

1. alle Urkunden und Unterlagen, die neben dem Pass oder Passersatz für die Feststellung der Identität und Staatsangehörigkeit von Bedeutung sein können,

2. von anderen Staaten erteilte Visa, Aufenthaltstitel und sonstige Grenzübertrittspapiere,

3. Flugscheine und sonstige Fahrausweise,

4. Unterlagen über den Reiseweg vom Herkunftsland in das Bundesgebiet, die benutzten Beförderungsmittel und über den Aufenthalt in anderen Staaten nach der Ausreise aus dem Herkunftsland und vor der Einreise in das Bundesgebiet sowie

5. alle sonstigen Urkunden und Unterlagen, auf die der Ausländer sich beruft oder die für die zu treffenden asyl- und ausländerrechtlichen Entscheidungen und Maßnahmen einschließlich der Feststellung und Geltendmachung einer Rückführungsmöglichkeit in einen anderen Staat von Bedeutung sind.

(4) Die mit der Ausführung dieses Gesetzes betrauten Behörden sowie die für die Aufnahmeeinrichtungen nach

§ 44 Absatz 1 zuständigen Behörden der Länder können den Ausländer und Sachen, die von ihm mitgeführt werden, durchsuchen, wenn der Ausländer seinen Verpflichtungen nach Absatz 2 Nummer 4 und 5 nicht nachkommt sowie nicht gemäß Absatz 2 Nummer 6 auf Verlangen die Datenträger vorlegt, aushändigt oder überlässt und Anhaltspunkte bestehen, dass er im Besitz solcher Unterlagen oder Datenträger ist. Der Ausländer darf nur von einer Person gleichen Geschlechts durchsucht werden.

(5) Durch die Rücknahme des Asylantrags werden die Mitwirkungspflichten des Ausländers nicht beendet.

§ 25 AsylG Anhörung im Asylverfahren (Auszug)

(1) Der Ausländer hat alle Tatsachen und Umstände anzugeben, die einer Abschiebung oder einer Abschiebung in einen bestimmten Staat entgegenstehen.

(2) Ein späteres Vorbringen des Ausländers kann unberücksichtigt bleiben, wenn andernfalls die Entscheidung des Bundesamtes verzögert würde. Artikel 28 Absatz 6 der Verordnung (EU) 2024/1348 bleibt unberührt. Der Ausländer ist hierauf und auf § 36 Absatz 3 Satz 3 hinzuweisen.

[...]

§ 36 Absatz 3 Satz 3 AsylG

Ein Vorbringen, das nach § 25 Absatz 2 im Verwaltungsverfahren unberücksichtigt geblieben ist, sowie Tatsachen und Umstände im Sinne des § 25 Absatz 1, die der Ausländer im Verwaltungsverfahren nicht angegeben hat, kann das Gericht unberücksichtigt lassen, wenn andernfalls die Entscheidung verzögert würde.

§ 69 AsylG Asylverfahrenshaft (Auszug)

(1) Ein Ausländer darf während des Asylverfahrens auf richterliche Anordnung nur in Haft genommen werden (Asylverfahrenshaft),

1. wenn im Rahmen der Überprüfung des Ausländers gemäß Artikel 5 oder 7 der Verordnung (EU) 2024/1356 seine Identität oder Staatsangehörigkeit aus von ihm zu vertretenden Gründen nicht festgestellt werden konnte und konkrete Anhaltspunkte dafür vorliegen, dass er sich der Nachholung dieser Feststellung im Asylverfahren entziehen wird, indem er untertaucht,

2. um sicherzustellen, dass der Ausländer die ihm durch eine Anordnung nach § 68 Absatz 1 Satz 1 oder Absatz 6 Satz 1 oder nach § 68a Absatz 1 Satz 1 oder Absatz 3 Satz 1 auferlegten rechtlichen Pflichten erfüllt, wenn er diesen Pflichten nicht nachgekommen ist, und weiterhin Fluchtgefahr besteht,

[...]

5. wenn von dem Ausländer eine erhebliche Gefahr für Leib und Leben Dritter oder bedeutende Rechtsgüter der inneren Sicherheit ausgeht. In den Fällen des Satzes 1 Nummer 5 beträgt die höchstzulässige Dauer der Haft jeweils einen Monat und kann jeweils bis zu einer Gesamtdauer von zwei Monaten verlängert werden.

(2) Die Anordnung von Asylverfahrenshaft ist unzulässig, wenn sie als Mittel der Zweckerreichung nicht geeignet oder verhältnismäßig ist oder wenn der Zweck der Haft durch ein milderer Mittel erreicht werden kann. Ein milderer Mittel als Haft kann auch die Leistung einer angemessenen Sicherheit durch den Ausländer oder einen Dritten darstellen. Auf das Verfahren zur Aussetzung der Haft gegen Sicherheitsleistung findet § 116a der Strafprozessordnung entsprechende Anwendung. Die Inhaftnahme ist auf die kürzest mögliche Dauer zu beschränken. Verwaltungsverfahren, auf die Absatz 1 Bezug nimmt, werden mit der gebotenen Sorgfalt

durchgeführt. Eine Verlängerung der Haft auf Grund von Verzögerungen in diesen Verwaltungsverfahren ist nur zulässig, wenn diese dem Ausländer zuzurechnen sind.

[...]

(4) Die für den Haftantrag zuständige Behörde kann einen Ausländer ohne vorherige richterliche Anordnung festhalten und vorläufig in Gewahrsam nehmen, wenn

1. dringende Gründe für die Annahme bestehen, dass die Voraussetzungen für die Anordnung von Haft nach Absatz 1 gegeben sind,

2. die richterliche Entscheidung über die Anordnung der Haft nicht vorher eingeholt werden kann und

3. der begründete Verdacht vorliegt, dass sich der Ausländer der Anordnung der Haft entziehen will.

Die Maßnahmen nach Satz 1 sind schriftlich anzuordnen. Der Ausländer ist unverzüglich dem Richter zur Überprüfung der Rechtmäßigkeit der Inhaftnahme und zur Entscheidung über die Fortdauer der Haft vorzuführen. Ist die Fortdauer der Haft nicht bis zum Ablauf des auf die Inhaftnahme folgenden Tages durch richterliche Entscheidung angeordnet, ist der Ausländer freizulassen.

§ 85 AsylG Sonstige Straftaten

(1) Mit Freiheitsstrafe bis zu einem Jahr oder mit Geldstrafe wird bestraft, wer

1. entgegen § 50 Absatz 6, sich nicht unverzüglich zu der angegebenen Stelle begibt,

2. wiederholt einer Aufenthaltsbeschränkung nach § 56 oder § 59b Absatz 1 zuwiderhandelt,

3. einer vollziehbaren Anordnung nach 60 Absatz 2 Satz 1, nicht rechtzeitig nachkommt,

4. entgegen 61 Absatz 1, eine Erwerbstätigkeit ausübt,

5. entgegen § 15 Absatz 2 Nummer 1 wider besseres Wissen eine erforderliche Angabe zu seinem Alter, seiner Identität oder seiner Staatsangehörigkeit nicht, nicht richtig oder nicht vollständig macht, soweit nicht die Tat in Absatz 2 mit Strafe bedroht ist oder

6. entgegen § 15 Absatz 2 Nummer 4 bis 6 einen Pass, Passersatz, erforderliche Urkunden, sonstige Unterlagen oder Datenträger nicht vorlegt, aushändigt oder überlässt.

(2) Mit Freiheitsstrafe bis zu drei Jahren oder mit Geldstrafe wird bestraft, wer im Asylverfahren vor dem Bundesamt oder im gerichtlichen Verfahren unrichtige oder unvollständige Angaben macht oder benutzt, um

1. die Anerkennung als Asylberechtigter, die Zuerkennung internationalen Schutzes im Sinne des § 1 Absatz 1 Nummer 2 oder die Feststellung der Voraussetzungen des § 60 Absatz 5 oder Absatz 7 des Aufenthaltsgesetzes zu erreichen oder

2. den Entzug der Anerkennung als Asylberechtigter, der Zuerkennung internationalen Schutzes im Sinne des § 1 Absatz 1 Nummer 2 den Widerruf oder die Rücknahme oder der Feststellung der Voraussetzungen des § 60 Absatz 5 oder Absatz 7 Satz 1 des Aufenthaltsgesetzes abzuwenden.

Artikel 9 AsylVfVO Pflichten des Antragstellers

(1) Der Antragsteller stellt den Antrag in dem Mitgliedstaat gemäß Artikel 9 Absätze 1 und 2 der Verordnung (EU) 2024/1351.

(2) Der Antragsteller kooperiert in den unter diese Verordnung fallenden Angelegenheiten uneingeschränkt mit den zuständigen Behörden gemäß Artikel 4, insbesondere indem er

a) die in Artikel 27 Absatz 1 Buchstaben a, b und d genannten Daten bereitstellt;

b) eine Begründung angibt, wenn er nicht im Besitz eines Identitäts- oder Reisedokuments ist;

- c) Angaben zu etwaigen Änderungen in Bezug auf Aufenthaltsort, Anschrift, Telefonnummer oder E-Mail-Adresse macht;
- d) biometrische Daten zur Verfügung stellt;
- e) seinen Antrag gemäß Artikel 28 einreicht und während des gesamten Verfahrens verfügbar bleibt;
- f) die in seinem Besitz befindlichen und für die Prüfung des Antrags relevanten Dokumente so schnell wie möglich aushändigt;
- g) an der persönlichen Anhörung unbeschadet des Artikels 13 teilnimmt;
- h) im Hoheitsgebiet des Mitgliedstaats verbleibt, in dem er sich gemäß Artikel 17 Absatz 4 der Verordnung (EU) 2024/1351 aufzuhalten hat.

Beschließen die zuständigen Behörden, Dokumente gemäß Unterabsatz 1 Buchstabe f einzubehalten, so stellen sie sicher, dass der Antragsteller unverzüglich Kopien der Originale erhält. Im Falle einer Überstellung gemäß Artikel 46 der Verordnung (EU) 2024/1351 händigen die zuständigen Behörden dem Antragsteller diese Dokumente zum Zeitpunkt der Überstellung wieder aus.

Artikel 40 AsylVfVO Ausdrückliche Rücknahme von Anträgen

(1) Ein Antragsteller kann seinen Antrag aus eigener Initiative zu jedem Zeitpunkt des Verfahrens zurücknehmen. Der Antrag wird vom Antragsteller persönlich schriftlich zurückgenommen, oder von seinem Rechtsberater, der seine rechtliche Vertretung ausübt, nach Maßgabe des nationalen Rechts abgegeben.

(2) Die zuständigen Behörden unterrichten den Antragsteller zum Zeitpunkt der Rücknahme des Antrags in einer Sprache, die er versteht oder von der vernünftigerweise angenommen werden kann, dass er sie versteht, gemäß Artikel 8 Absatz 2 Buchstabe c über alle verfahrensrechtlichen Folgen dieser Rücknahme.

(3) Findet die ausdrückliche Rücknahme vor einer anderen zuständigen Behörde als der Asylbehörde statt, so unterrichtet diese Behörde die Asylbehörde über diese Rücknahme. Die Asylbehörde erlässt eine Entscheidung, mit der erklärt wird, dass der Antrag ausdrücklich zurückgenommen wurde. Diese Entscheidung ist endgültig und kann nicht mit einem Rechtsbehelf gemäß Kapitel V dieser Verordnung angefochten werden.

(4) Hat die Asylbehörde in der Phase, in der der Antrag vom Antragsteller ausdrücklich zurückgenommen wurde, bereits festgestellt, dass der Antragsteller die Voraussetzungen für die Zuerkennung des internationalen Schutzes gemäß der Verordnung (EU) 2024/1347 nicht erfüllt, so kann sie trotzdem die Entscheidung treffen, den Antrag als unbegründet oder offensichtlich unbegründet abzulehnen.

Artikel 41 AsylVfVO Stillschweigende Rücknahme von Anträgen

(1) Ein Antrag wird für stillschweigend zurückgenommen erklärt, wenn

- a) der Antragsteller seinen Antrag ohne rechtfertigenden Grund nicht gemäß Artikel 28 eingereicht hat, obwohl er die tatsächliche Gelegenheit dazu hatte;
- b) der Antragsteller die Zusammenarbeit verweigert, indem er die Informationen gemäß Artikel 27 Absatz 1 Buchstaben a und b nicht angibt oder seine biometrischen Daten nicht erfassen lässt;
- c) der Antragsteller sich weigert, seine Anschrift anzugeben, wenn er eine hat, es sei denn, die zuständigen Behörden stellen eine Unterkunft bereit;

d) der Antragsteller ohne rechtfertigenden Grund nicht an einer persönlichen Anhörung teilgenommen hat, obwohl er gemäß Artikel 13 dazu verpflichtet war, oder ohne rechtfertigenden Grund die Beantwortung von Fragen während der Anhörung insoweit abgelehnt hat, als dadurch das Ergebnis der Anhörung nicht ausreicht, um über die Begründetheit des Antrags zu entscheiden;

e) der Antragsteller seinen Meldepflichten gemäß Artikel 9 Absatz 4 wiederholt nicht nachgekommen ist oder der zuständigen Behörde oder den Justizbehörden nicht weiterhin zur Verfügung steht, es sei denn, er kann nachweisen, dass diese Nichtverfügbarkeit auf bestimmte Umstände zurückzuführen ist, die sich seinem Einfluss entziehen;

f) der Antragsteller den Antrag in einem anderen als dem in Artikel 17 Absätze 1 und 2 der Verordnung (EU) 2024/1351 vorgesehenen Mitgliedstaat eingereicht hat und sich bis zur Bestimmung des zuständigen Mitgliedstaats oder gegebenenfalls bis zur Durchführung des Überstellungsverfahrens nicht im vorgesehenen Mitgliedstaat aufhält.

(2) Handelt es sich bei der Behörde, die prüft, ob der Antrag stillschweigend zurückgenommen wurde, um eine andere zuständige Behörde als die Asylbehörde, und ist diese Behörde der Auffassung, dass der Antrag als stillschweigend zurückgenommen zu betrachten ist, so unterrichtet diese Behörde die Asylbehörde entsprechend. Die Asylbehörde erlässt eine Entscheidung, mit der erklärt wird, dass der Antrag stillschweigend zurückgenommen wurde.

(3) Ist der Antragsteller anwesend, so unterrichtet die zuständige Behörde ihn zum Zeitpunkt der Rücknahme in einer Sprache, die er versteht oder von der vernünftigerweise angenommen werden kann, dass er sie versteht, gemäß Artikel 8 Absatz 2 Buchstabe c über alle verfahrensrechtlichen Folgen dieser Rücknahme.

(4) Die zuständige Behörde kann das Verfahren aussetzen, um dem Antragsteller die Möglichkeit zu geben, Unterlassungen oder Handlungen gemäß Absatz 1 zu begründen oder zu berichtigen, bevor eine Entscheidung ergeht, mit der der Antrag für stillschweigend zurückgenommen erklärt wird.

(5) Ein Antrag kann als unbegründet oder offensichtlich unbegründet abgelehnt werden, wenn die Asylbehörde in der Phase, in der der Antrag stillschweigend zurückgenommen wurde, bereits festgestellt hat, dass der Antragsteller nicht die Voraussetzungen für die Zuerkennung des internationalen Schutzstatus gemäß der Verordnung (EU) 2024/1347 erfüllt.

Anlage II zu § 29a AsylG – Sichere Herkunftsstaaten

Albanien

Bosnien und Herzegowina

Georgien

Ghana

Kosovo

Moldau (Republik)

Montenegro

Nordmazedonien

Senegal

Serbien

§ 1 Verordnung zur Bestimmung von sicheren Herkunftsstaaten für den internationalen Schutz

Sichere Herkunftsstaaten im Sinne des § 29b AsylG sind:

1. Albanien
2. Bosnien und Herzegowina
3. Georgien

4. Ghana
5. Kosovo
6. Moldau, Republik
7. Montenegro
8. Nordmazedonien
9. Senegal
10. Serbien